

дѣте не умѣе да говори, не умѣе да каже: искамъ да ямъ, дайте ми да пѣжъ, боли мя коремътъ; то само плаче, кога иска нѣчто, кога го нейдѣ боли, или му е мѣчно; сѣрди ся, кога му даватъ онова, что не желае.

Куче-то квичи, кога го ударятъ, или го ухапе друго куче; кога ище да покаже, че му е драго, то маха съ опашкѣ-тъ и прави всякаквы движенія: скача, тѣркаля ся, милка ся; кога го нѣчто боли, то вые, но не знае да каже съ думѣ, что му е на сѣрдце-то. Кога е гладно, не знае да каже гладно ми е.

Азъ могъ да говорѣжъ. Кога ми е весело, азъ скачамъ, выкамъ, а по нѣкой пѣтъ нѣжъ, и лице-то ми бѣва засмѣно; кога нѣчто не ми е по волюжъ-тъ, тогава бывамъ навѣсенъ и ничто не говорѣжъ. Другы-тъ хора мя познаватъ по лице-то, кога сжмъ весель и кога не сжмъ. Азъ могъ да кажѣ на оныя, что сж около мене, зачто сжмъ сега весель, зачто вчера плакахъ и бѣхъ наскѣрбенъ. Куче-то, котката и другы-тъ добычета не могътъ да кажатъ това.

Азъ ямъ, пѣжъ, дыхамъ, ходѣжъ, текѣжъ, сѣдѣжъ, лежѣжъ, спѣжъ. Кучето, вола-тъ и другы-тъ добытацы ядѣтъ, пѣжтъ, дыхатъ, ходѣтъ, текѣтъ, лежѣтъ, спѣтъ. Азъ ходѣ на два крака, куче-то и другы-тъ добы-